

• ἢ) δοκιμῶτων διακομιῶν ἔργων, ἢ νέων
 • τοῖς ἐλευθέροις καλὸν διακομεῖν. ὁρῶν γδ τὸ
 • καλὸν καὶ τὸ μὴ καλὸν οὐχ οὕτω διαφέρου-
 • σιν ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ αὐτῆς, ὡς ἐν τῷ τέλει,
 • καὶ τῷ πόνῳ ἕκαστος. ἐπεὶ ὅτι πολίτου καὶ ἀρ-
 • χοντος πῶς αὐτῶν ἀρετῶν εἶναι φαῖνται, καὶ
 • τῶ ἀρετῶν αἰδρίων· τὸν δ' αὐτὸν ἀρχαίον τε
 • δεῖν γίγνεσθαι περὶ τὴν καὶ ἀρχοντα ὕπε-
 • ρον, ὅτι ἂν εἴη τῶ νομοθετικῆς περὶ ματυ-
 • τῶν, ὅπως ἀνδρες ἀγαθοὶ γίγνονται, καὶ διὰ
 • τίνων ὅσπερ δευμῶτων * καὶ πὶ τὸ τέλος τῆς
 • ἀρετῆς ζωῆς. διήρηται ὅτι δύο μέρη τῆς ψυ-
 • χῆς· ἂν τὸ ἄνω, ἔχει λόγον καὶ αὐτὸ, τὸ δ' ἵ,
 • ἂν ἔχει ἄνευ καὶ αὐτὸ, λόγῳ δ' ὑπακούειν
 • δὴ ἀνδρῶν. ἂν φαῖνται τὰς ἀρετὰς εἶναι, καὶ
 • αὐτῶν ἀγαθὸς λέγεται πῶς. τοῦτων δ' ἐν
 • ποτέρῳ μᾶλλον τὸ τέλος, τοῖς ἄνω οὕτω δια-
 • ρεῖσιν ὡς ἡμεῖς· φαῖνται ἂν ἀθλον πῶς λεκ-
 • τέον· αἰεὶ γδ τὸ χεῖρον τῶ βέλτιονος ὅτιν ἔ-
 • νεκεν καὶ αὐτὸ φανερὸν ὁμοίως ἐν τε τοῖς κτ'
 • τέχνῃ, καὶ τοῖς κτ' φύσιν. βέλτιον ὅτι τὸ λό-
 • γον ἔχον διήρηται τε διχῶς, καὶ ὅτι ὄντως εἰσά-
 • ραμῶν ἔσπον διαρεῖν ὁ μὲν γδ, περὶ ματῶς
 • ὅτι λόγος, ὁ δ' ἕ, θεωρητικῶς· ὡσαύτως οὐ
 • ἀνάγκη διήρησθαι καὶ αὐτὸ τὸ μέρος, διήλον
 • ὅτι καὶ τὰς ἀρετῆς δ' ἀνάλογον ἐσομένῳ ἔ-
 • χεῖν καὶ δεῖ τὰς τῶ φύσιν βελτίονος ἀρε-
 • τῶν τῶν εἶναι τῶς δὴ ἀρετῶν τῶν αἰ-
 • ρετώτατον, οὐ τυχῶν ὅτιν ἀρετῶν τῶ. διήρη-
 • ται δὲ καὶ πᾶς ὁ βίος εἰς ἀρχαίαν καὶ εἰς
 • ῥολῶν, καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην καὶ ἢ
 • περὶ ματῶν, τὰ ἄνω εἰς τὰ ἀναγκαῖα καὶ χη-
 • σιμα, τὰ δὲ εἰς τὰ καλὰ. περὶ αὐτῶν ἀνάγκη
 • πῶς αὐτῶν ἀρετῶν εἶναι, καὶ τῶς τῆς ψυχῆς
 • μέρους, καὶ τῆς ἀρετῆς εἰσιν αὐτῶν· πόλεμον
 • μὲν, εἰρήνην χεῖρον· ἀρχαίαν ὅτι ῥολῶν· τὰ
 • δ' ἀναγκαῖα καὶ χησισιμα, ἢ καλὰν ἔνε-
 • κεν. περὶ πᾶντα ἄνω τοῖσι τῶ πολιτικῶν
 • • βλέποντι νομοθετικῶν, καὶ κτ' τὰ μέρη τῆς
 • ψυχῆς, καὶ κτ' τὰς ἀρετῆς αὐτῶν, μᾶλλον
 • • ὅτι περὶ τὰ βελτίονα καὶ τὰ τέλη. τὸν αὐτὸν ὅτι
 • • ἔσπον καὶ περὶ τῶν βίους, καὶ τὰς ἢ περὶ
 • • ῥαμάτων διαίσεις· δεῖ ἄνω γδ ἀρχαίαν
 • • δὴ ἀναγκαῖα, καὶ πολεμῶν, μᾶλλον δ' εἰρή-
 • • νην ἀρετῶν καὶ ῥολῶν· καὶ ταῖς ἀναγκαῖα,
 • • καὶ τὰ χησισιμα ὅτι περὶ τῶν, τὰ ἢ καλὰ δεῖ μᾶλλον. ὡς περὶ τούτοις τῶ σκοποῖς καὶ περὶ δεῖ
 • • ἔπιν ὅτις περὶ δευτέρου, καὶ τὰς δεῖς ἢ καλὰς, ὅσαι εἰσιν περὶ δεῖας· αἰ ὅτι ἄρεται δοκιμῶν

• tur esse ministrorum opera & adolescen-
 • tium, liberis hominibus pulchrum est mi-
 • nistrare: ad pulchrum enim & non pul-
 • chrum non tantum differunt actiones pro-
 • pter seipfas, quantum in fine & gratia cu-
 • ius. Cum verò eius & presidentis eandem
 • virtutem esse dixerimus, quæ optimi viri,
 • & eundem prius parère debere postea im-
 • perare: hoc vtiq; erit legum positori in-
 • tuendum laborandumque vt boni viri ef-
 • ficiantur, & per quæ exercitia, & quis finis
 • optimæ vitæ. Diuersæ autem sunt duæ par-
 • tes animæ, quarum altera rationem per se
 • habet, altera non habet quidem per se, ve-
 • rum tamen rationi obtemperare potest:
 • quarum diximus esse virtutes illas, per
 • quas vir bonus dicitur quodammodo. Sed
 • in vtra istarum magis est finis? Qui ita di-
 • uidunt, vt nos facimus, his ambiguum
 • non est quomodo sit dicendum, semper
 • enim deterius melioris gratia est. patet
 • hoc in his quæ sunt secundum artem, &
 • in his quæ sunt secundum naturam: me-
 • lius autem illud quod rationem habet. Di-
 • uiditur autem dupliciter, vt nos consue-
 • uimus diuidere: est enim ratio alia actiua,
 • alia contemplatiua. Sic ergo necesse est &
 • hanc partem diuidere, & actiones clarum
 • est quòd correspondenter se habere di-
 • cemus. & oportet eas actiones quæ sunt
 • meliores secundum naturam, magis ex-
 • petendas esse ab illis qui consequi pos-
 • sunt, aut omnia, aut illa duo: semper e-
 • nim cuique id est maximè expetendum,
 • cuius potiri est summum. Diuisa est au-
 • tem vita tota in negotium & otium, bel-
 • lûmq; & pacem. Et agibilibus quædam
 • sunt necessaria & vtilia, quædam honestæ:
 • in quibus necesse est eandem esse optio-
 • nem & partibus animæ & ipsarum actio-
 • nibus. bellum quidem gratia pacis, ne-
 • gotium autem gratia otij, necessaria & v-
 • tilia, gratia honestorum. Ad cuncta igitur
 • hæc aspiciere debet, qui legem ponit, & ad
 • partem animæ, & ad illarum actiones: ma-
 • gis verò ad ea quæ meliora sunt & finis.
 • Eodem modo & circa vitas & rerum di-
 • uisiones. posse enim oportet & in nego-
 • tio versari, & in bello. præferenda tamen
 • est pax & otium, necessaria & vtilia pos-
 • se agere, præferenda sunt tamen honesta.
 • Itaque ad hæc tanquam ad signum, &
 • pueri adhuc existentes, & alia ætates quæ
 • indigent, per disciplinam sunt dirigendæ.
 • Nam qui nunc Græcorum rectè